

MISIJNÁ SPOLOČNOSŤ – GENERÁLNA KÚRIA

ADVENT 2013

„...a drobný chlapček ich bude zavracať.“ Iz 11, 6

Pre všetkých členov Vincentskej rodiny

Milosť a pokoj Pána Ježiša Krista nech naplní vaše srdcia teraz a navždy!

Rok 2013 bol významným rokom. Slávili sme „Rok viery“ spolu s 50-tym výročím od otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu. Bol to tiež rok „dvoch pápežov“, ktorý nám priniesol dve nevídané udalosti posledných storočí: odstúpenie emeritného pápeža Benedikta XVI. a zvolenie neeurópskeho pápeža Františka.

Jednou z význačných udalostí roka, ktorá ma hlboko zasiahla, bola moja účasť na blahorečení 42 členov Vincentskej rodiny v Tarragone, v Španielsku. Všetci títo lazaristi, dcéry kresťanskej lásky a jedna laička položili svoj život za katolícku vieru. Podobne ako vincentskí mučeníci predošlých generácií, aj títo španielski členovia Vincentskej rodiny zomreli tak, ako žili - ohlasovaním Ježiša Krista v službe chudobným. Je to silné svedectvo, nad ktorým môžeme meditovať v tomto „Roku viery“.

S blížiacim sa koncom občianskeho roka je Adventná doba časom nádeje a obnovy. Prichádza vo chvíli, kedy sa striedajú ročné obdobia, kedy sa krátia dni a s nástupom zimného obdobia sa ochladzuje. Advent je však žeravým uhlíkom, ktorý rozdúchava ohnisko duše, aby hlbšie vnímala skutočnosť, že Boh pôsobí v našom svete v každej chvíli a v každom období. A naša nádej a cesta obnovy je v Ježišovi Kristovi.

V súčasnom svete veľmi potrebujeme nádej a obnovu. Keď žijeme podľa vincentskej charizmy, trápia nás skutočnosti akými sú vojna, násilie, chudoba, hlad a nespravodlivosť. To však nie sú „problémy na riešenie“, ale je to brána, ktorou máme vchádzať na prejavenie solidarity

členom ľudskej rodiny. Advent prebúdza a obnovuje v našich srdciach nádej v Krista, ktorý je naša cesta, pravda a náš život.

Udalosť: Vtelenie

Adventné texty Písma vyjadrujú túžbu niekdajšieho Izraela nielen po zmluve, ale aj po vzťahu, po ľudskom kontakte, ktorý by vyplnil priepasť medzi nebom a zemou. Izaiáš predpovedal niečo, čo je kresťanom odvtedy známe a čo ich naplňa radosťou: „*Hľa, panna, počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel, čo znamená: 'Boh s nami'*“ (Iz 7, 14). Skôr ako privítame 'Boha, ktorý je s nami', musíme sa na prijatie tohto úžasného daru pripraviť. A práve to je náplňou Adventnej doby, ktorá nám svojimi hymnusmi, čítaniami a liturgiou pomáha v príprave na slávenie Vtelenia.

Adventné čítania zostavené predovšetkým z textov proroka Izaiáša a Matúšovho evanjelia nám ponúkajú bohatú biblickú mozaiku Božích túžob pre celú ľudskú rodinu. Izaiáš používa pôsobivé obrazy: vystúpiť na „*vrch Pánov*“ (2, 1-3); „*vyschnutá zem*“ sa stane „*prameňom vôd*“ (35, 7); a „*kráľovstvo pokoja*“, kde „*vlk bude bývať s baránkom ... teliatko a lev a krmný vôl budú spolu a drobný chlapček ich bude zavracať*“ (11, 6-8). Izaiášove obrazy symbolizujú stvoriteľskú moc Boha na rozhojnenie dobra a jeho túžbu priniesť nám uzdravenie a nádej.

Aj Matúš nám na Adventnú dobu ponúka nádherné obrazy, ako napríklad Ježišovu výzvu: „*Bdejte teda... Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete*“ (24, 42. 44); volanie Jána Krstiteľa: „*Prinášajte teda ovocie hodné pokánia*“ (3, 8); a Ježišove skutky, ktorými sa približuje Božie kráľovstvo: „*Slepi vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú ... a chudobným sa hlása evanjelium*“ (11, 5). V týchto úryvkoch o spáse sa Spasiteľ stáva jedným z nás, aby uskutočnil Božie dielo a spasil ľudí. Dajme si teda predsavzatie, že sa počas tohto Adventného obdobia necháme preniknúť textami Písma a že budeme viac podobní Pánu Ježišovi.

Výsledok: Premena

Nestačí iba to, aby sme sa tešili z vonkajších symbolov Adventu a uznávali „slávu vianočného príbehu“. Ako všetky obdobia života a liturgie Cirkvi, aj Advent je časom formácie, ktorá vedie k premene. Staví nás pred výzvu napodobňovať Krista, ktorý „*hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili*“ (2 Kor 8, 9). Ježiš mohol vziať na seba našu chudobu a odovzdať nám svoje bohatstvo len vďaka svojmu vteleniu, doslovne keď „si vzal telo“ a stal sa človekom. Ako sa Kristus „vteluje“ v našom živote?

Ježišovo totálne obetovanie sa za nás má byť vzorom pre život jeho učeníkov, ktorí žijú podľa vincentskej charizmy. Adventné posolstvo premeny tkvie v tom, že príchod a narodenie nášho Spasiteľa je najvyšším potvrdením hodnoty človeka a dôstojnosti každej osoby. Ako Kristovi učeníci máme dať stranou osobné túžby po vyhľadávaní vyššieho postavenia, získaní istoty či pohodlia, a stať sa takými Ježišovými spolupracovníkmi, ktorí dokážu potreby „druhého človeka“ prijať za svoje vlastné.

Darovať seba samého z lásky k Bohu a slúžiť blížnemu je tým najkrajším darom, ktorý môžeme ponúknuť na Vianoce, ale i kedykoľvek počas roka. Obetovanie sa pre dobro druhých, hlavne našich pánov a učiteľov, Božích chudobných, nás spája s Ježišom a s celým ľudstvom,

ktoré vykúpil. Advent je časom premeny k takej láske, ktorá sa prejavuje solidárnosťou voči blíznym.

Prejavovaním solidarity iným ľuďom sa zjednocujeme s Kristom, ktorý neprišiel „*aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých*“ (Mk 10, 45). Vo svete plného utrpenia, kde sa usídlil strach a chudobní sú opustení, hanobení a zneužívaní, sa „Radostná zvest“ môže zdať len prázdny príslubom. Solidárnosť prejavovaná v Ježišovom mene, keď svoj život vložíme do služby evanjelia, sa stáva vyznaním Božej lásky voči všetkým ľuďom. Podobne ako naši svätí Zakladatelia, svätý Vincent a svätá Lujza, aj my sa stávame „*Kristovými vyslancami a akoby Boh napomínal skrze nás*“ (2 Kor 5, 20).

Odpoveď: Žit' vinčentské čnosti

Raz som dostal plagát, ktorý som si hneď oblúbil. Bol na ňom zachytený zadný dvor dedinského domku. Uprostred dvora stála žena, ktorá vešala vypraté prádlo - scéna dôverne známa na celom svete. Na plagáte bol jednoduchý odkaz: „Láska – to je ťažká práca“. Aká pravda! Na niekoho môže táto „ťažká práca“ Kristových učeníkov tvrdo doliehať, ba zdať sa neznesiteľnou. A tu začína premena - keď dovolíme Ježišovi a svätému Vincentovi, aby nás formovali na ceste životom, a aby sme vydávali svedectvo o evanjeliových čnostiach.

Pri nasledovaní Krista a v službe solidárnosti s chudobnými kládol sv. Vincent dôraz na čnosť jednoduchosti a pokory. Ani o niekoľko storočí neskôr nestratili tieto čnosti na svojej aktuálnosti! Vďaka jednoduchosti rozprávame bez okolkov a úprimne povieme, čo si myslíme, a zamýšľame tak, ako hovoríme. Pokora nám pomáha zostať pevne zakotvenými v Božej láske a nedovolí, aby nám osobné predsudky bránili slúžiť Ježišovi. Tieto čnosti tvorili základ Vincentovej duchovnej cesty. Pomáhali mu prehĺbiť jeho vnútorný život a veľkodušne odpovedať na požiadavky apoštolátu. Hovorieval: „*Náš Pán sa dáva a nachádza zaľúbenie iba v pokore srdca a v jednoduchosti slov a skutkov*“ (Coste XII, Konferencia č. 204, str. 222-223).

V tejto Adventnej dobe si nájdime čas a preskúmame, v akej miere sa jednoduchosť a pokora nachádza v našom osobnom živote. Pre Ježiša a svätého Vincenta to boli hlavné čnosti, aj keď sa často nezhodovali so „spôsobmi sveta“. Počas svojich ciest som vždy povzbudený, keď sa stretnem s členmi Vinčentskej rodiny, ktorí praktizujú čnosti jednoduchosti a pokory v slovách i skutkoch. Naš Svätý Otec, pápež František, inšpiruje svet svojim nádherným svedectvom jednoduchosti a pokory. Premeditujte si tieto jeho slová:

„Pozrite, je tu Nieкто, kto chce vaše dobro – Kto vás volá po mene – a Kto si vás vyvolil. Žiada od vás len jedinú: nechať sa milovať.“

Tento pocit lásky najviac zodpovedá chvíli, kedy nastupujeme na cestu Adventnej doby. Nech vás Boh žehná!

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, C.M.
Generálny predstaviteľ